

Dictada occitana n° 19

Lo 30 de genièr de 2016

**Raymond Ginouillac, *Escriches de Femnas Tarnesas*
(Edicions IEO Tarn, colleccion “Lo Banquet” n°17, 2015, extraches)**

Tèma : *las bèstias* (202 mots)

De Simona Boscatèl, p. 97 :

L'eiriç

leu soi l'eiriç
del mantèl gris,
un paure jaurèl.
Dejós ma pèl
es amagat
mon còr macat.
Se me tocatz,
me veiretz pas
lo bot del nas.
Se me portatz
un pauc de lach,
farem la patz.

(38 mots)

(Aicí s'arrèstan los pichons.)

D'après Marià de Riucròs, p. 85 : **Tití la bona pastra** (*S'agís d'una canha per gardar lo tropèl de fedas*)

Coneissiá plan son mestièr, vesia d'un còp d'uòlh las bèstias que calia anar quèrre e ont las calia menar. Se sabia far crenar. Amb ela, la pastra se carrava...

(38 + 33 = 71 mots)

(Aicí s'arrèstan los collegials.)

Quand soguèt venguda tròp pesuga per sautar a las aurelhas, se metèt a las trapar per la coa e a tirar enrè. Fasiá a « tira Tití » coma disiái quand nos amusàvem totas doas. E vos prometi que tirava.

(71 + 39 = 110 mots)

(Aicí s'arrèstan los liceans.)

Arpas plantadas en tèrra, uòlhs regassats, brandissiá lo cap deçà, delà, tant e tant que los ossarèls de la coa se desnosavan, la codena petava, la coa se copava. L'anhèla s'amassava cap al tropèl amb son tanòc long de nòu-dètz centimètres, tot pissarós de sang. A miègjorn o lo ser, lo papà i metriá una popèia. Tití demorava aquí amb aquel tròç de coa d'un palm. De colèra, ela que tastava pas un peçuc de carn crusa, se metiá a lo manjar tot caud e sanguinós. Dins ela, lo lop èra tornat.

(110 + 92 = 202 mots)